

Kommissionen erlade ett förskott på betalningen till projektets olika parter, bland andra bolaget ICN, via en samordnare NCSR "Demokritos". Därefter bad samordnaren ICN att fullgöra sina åtaganden i enlighet med projektet. ICN fullgjorde inte sina åtaganden och efter att ICN:s representant informerat samordnaren om bolagets finansiella svårigheter, kontaktade samordnaren bolaget Dane-Elec Memory som står som garant för ICN:s åtagande. Chefen för bolaget Dane-Elec Memory informerade om att ICN skulle dra sig ur projektet och betala tillbaka det utbetalda förskottet. Eftersom projektsamordnaren och kommissionen inte erhöll någon skriftlig bekräftelse angående ICN:s tillbakadragande och åtagandet om återbetalning, skickade de en begäran till ICN om återbetalning av det utbetalade förskottet. Då denna begäran lämnades obesvarad, ombads Dane-Elec Memory att fullgöra den ställda bankgarantin i enlighet med sina åtaganden i garantibrevet. Bolaget ansåg att kommissionen inte hade bevisat att avtalsbrott förelåg och ville därför inte fullgöra garantin i fråga. Det stod fast vid sitt beslut att inte fullgöra garantin även efter att kommissionen motiverat sin begäran.

Kommissionen väckte förevarande talan med stöd av skiljedomsklausuler i avtalet IST-2000-25366 mellan ICN och kommissionen och i garantibrevet som Dane-Elec Memory skrivit under till förmån för kommissionen, i syfte att förplikta Dane-Elec Memory att till kommissionen återbetala det förskott som betalats till ICN, jämte dröjsmålsränta, för att fullgöra garantin som skall betalas på första anmodan. Sökanden yrkar i andra hand att bolaget ICN skall förpliktas att återbetala förskottet som kommissionen utbetalat, jämte dröjsmålsränta, för att bolaget inte har fullgjort sina avtalsrättsliga åtaganden inom ramen för projektet Crossemarc.

(¹) Kallelse till intresseanmälan publicerad i EGT C 12, 1999, s. 5.

Talan väckt den 17 juli 2006 – Air Liquide mot kommissionen

(Mål T-185/06)

(2006/C 212/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Air Liquide SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna R. Saint Esteben och M. Pittie)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- slå fast att talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara artikel 1 i) i kommissionens beslut K (2006) 1766 slutlig av den 3 maj 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/F/38.620 – Hydrogenperoxid och perborat), till den del det däri slås fast att Air Liquide har överträtt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet under perioden den 12 maj 1995–31 december 1997,
- följaktligen ogiltigförklara artiklarna 2 f och 4 i kommissionens beslut K (2006) 1766 slutlig av den 3 maj 2006, till den del artiklarna rör Air Liquide, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens samtliga rättegångskostnader i målet.

Grunder och huvudargument

I förevarande talan yrkar sökanden att delar av kommissionens beslut K (2006) 1766 slutlig av den 3 maj 2006 i ärende COMP/F/38.620 – Hydrogenperoxid och perborat skall ogiltigförklaras. I nämnda beslut konstaterade kommissionen att de företag som beslutet är riktat till, däribland sökanden, har överträtt artikel 81.1 EG och artikel 53 i EES-avtalet genom att delta i en rad avtal och samordnade förfaranden, vilka bestod i informationsutbyte mellan konkurrenter och avtal om priser och produktionskapacitet samt övervakning av genomförandet av dessa avtal inom sektorn för hydrogenperoxid och natriumperborat.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden fyra grunder.

Som första grund gör sökanden gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att kommissionen ansåg att de omständigheter som den anförde för en presumtion om att Air Liquide har ett gemensamt och solidariskt ansvar för sitt dotterbolags agerande var tillräckliga med hänsyn till de kriterier som uppställs i rättspraxis. Kommissionen åsidosatte följaktligen de regler som är vägledande för att hålla ett moderbolag ansvarigt för dotterbolagets agerande och åsidosatte således artikel 81 EG.

Som andra grund hävdar sökanden att kommissionen otillbörligt kastade om bevisbördan, genom att i förhållande till Air Liquide felaktigt åberopa ansvarspresumtionen, och den åsidosatte därigenom sökandens rätt till försvar.

Som tredje grund gör sökanden gällande att, även om förstainstansrätten skulle anse att det var motiverat av kommissionen att presumera att Air Liquide skulle hållas ansvarigt för dotterbolaget Chemoxals agerande, kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet, genom att den inte behandlade någon av de omständigheter som Air Liquide anförde för att visa Chemoxals självständighet, och den kastade därigenom om denna presumtion om gemensamt och solidariskt ansvar, vilken endast är en presumtion som kan motbevisas.

Som fjärde grund hävdar sökanden att kommissionen vare sig i rättsligt eller i faktiskt hänseende har visat att den hade ett berättigat intresse av att vidta åtgärder mot sökanden i förfarandet, genom att – trots att preskriptionstiden för att påföra Air Liquide böter löpt ut – anta ett beslut i vilket det slogs fast att Air Liquide gjort sig skyldigt till en överträdelse av artikel 81.1 EG och artikel 53 i EES-avtalet. I avsaknad av ett sådant berättigat intresse hade kommissionen således inte behörighet att anta ett sådant beslut i förhållande till sökanden.

Talan väckt den 17 juli 2006 – Solvay S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-186/06)

(2006/C 212/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Solvay S.A. (Bryssel, Belgien) (ombud: O.W. Brouwer och D. Mes lawyers samt M. O'Regan och A. Villette, Solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara artiklarna 1, 2 och 3 i kommissionens beslut av den 3 maj 2006 om ett förfarande i enlighet med artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/F/38.620 – väteperoxid och perborat), till den del detta avser sökanden och särskilt till den del det fastställs att sökanden överträtt artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet a) mellan den 31 januari 1994 och augusti 1997 samt b) mellan den 18 maj och 31 december 2000,
- ogiltigförklara eller väsentligt sätta ned de böter som ålagts sökanden och Solvay Solexis SpA i enlighet med beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens kostnader i samband med att böterna erlagts helt eller delvis eller i samband med en bankgaranti,
- vidta alla andra åtgärder rätten finner lämpligt.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet fastställde kommissionen att sökanden överträtt artiklarna 81 EG och 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, genom att delta i en kartell avseende väteperoxid och natriumperborat som huvudsakligen bestod av informationsutbyte mellan konkurrenter avseende priser och försäljningsvolym, prisöverenskommelser, överenskommelser om minskning av produktionskapacitet inom EES-området och övervakning av konkurrensbegränsande åtgärder.

Sökanden medger att det var riktigt att kommissionen fastställde att Solvay överträtt artikel 81 i EG mellan augusti 1997 och den 18 maj 2000, men att kommissionen åsidosatte gällande rätt och gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av artikel 81 EG när den fastställde att Solvay begått en överträdelse mellan dels den 31 januari 1994 och augusti 1997 och dels mellan den 18 maj och den 31 december 2000. Dessa överträdelser och uppenbara fel avser i synnerhet följande:

- a Feltolkning av begreppen avtal, samordnade förfaranden och en enda och fortlöpande överträdelse.
- b Kommissionen har inte styrkt att sökanden deltagit i en kartell under andra perioder än sökanden medgett.
- c Kommissionen har antagit att konkurrenshindrande verkningar fortsatt efter den 18 maj 2000.
- d Kommissionen har inte bedömt bevisningen i ärendet på ett riktigt sätt med avseende på ovannämnda perioder.

Sökanden har hävdat att kommissionen, när den beräknade böterna, åsidosatte gällande rätt och gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att tillämpa meddelandet om samarbete av år 2002⁽¹⁾ och förordning nr 1/2003⁽²⁾ med avseende på följande:

- a Ordningen för ansökningarna om nedsättning av böter och beaktande av ett betydande mervärde i samband med dessa.
- b Bedömning av mervärdet av den bevisning sökanden förebringt.
- c Nivån på den nedsättning som beviljats sökanden, beträffande vilken enligt Solvay uppenbart inte beaktats omfattningen av den bevisning Solvay förebringt och inte heller att företaget samarbetat fortlöpande.

Sökanden har vidare gjort gällande att bötesbeloppet är orimligt och oproportionerligt samt att kommissionen inte har motiverat beräkningen av bötesbeloppet, eller har motiverat denna otillräckligt.

Sökanden har dessutom hävdat att kommissionen rättsstridigt ålagt dess dotterbolag Solvay Solexis SpA böter.